Dosarul nr. 2-23495/2021
2-21149559-12-2-08102021

H O T Ă R Î R E
În numele legii

Dispozitivul hotărîrii pronunțat public la 13 martie 2024
Hotărîrea integrală întocmită la 16 mai 2024

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani)
Instanţa de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Roman Pascari
Grefier Ionela Enache

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** către ***** privind încasarea sumei, și cererea reconvențională înaintată de ***** către ***** privind obligarea înlocuirii produsului, încasare penalității și încasarea prejudiciului moral,

A C O N S T A T A T :

ARGUMENTELE PARTICIPANŢILOR LA PROCES :

Acțiunea principală :

1. La data de 07.10.2021 ***** a depus o cerere de chemare în judecată către ***** privind încasarea sumei.

2. În motivarea acțiunii a indicat că pîrîta a depus la data de 11.06.2021 în adresa sa o reclamație referitor la pretinsele defecte ale unui dulap Montana alb sub lavoar Allegro 600 și dulap oglindă Oslo alb structurat 600LR, procurate de la companie.

3. A menționat că reieșind din art.18[5] al Legii privind protecția consumatorilor nr.105/2003 și pentru verificarea argumentelor expuse în somație, a comandat efectuarea unei expertize la biroul de evaluare *****.

4. A relevat că potrivit concluziei expertului din 07.07.2021, efectuat de *****, expertul a ajuns la concluzia că defectele depistate pe dulapul de baie model Allegro nu se încadrează în lista defectelor apărute din cauza încălcării

modurilor tehnologice de fabricare a mobilierului. Defectele constatate și anume: umflarea furnirului pe muchia de sus a plăcii din stînga lîngă perete pe lungime aproximativ 10 cm; umflarea furnirului pe muchia de jos din dreapta lîngă cadă la piciorul din față pe lungime aproximativ 5 cm - sunt caracteristici defectelor apărute în urma contractului nemijlocit cu apă timp îndelungat, precum și umidității sporite a suprafeței. Natura defectelor constatate tangențial indică o abatere de la recomandările producătorului pentru instalarea acestui tip de mobilier.

5. A notat că în asemenea circumstanțe, prin expertiză s-a demonstrat că lipsește vina vînzătorului în apariția defectelor invocate.

6. A comunicat că a suportat cheltuieli pentru plata serviciilor expertului în mărime de 500 lei, fapt pe care îl probează prin ordin de plată și factura fiscală.

7. A evidențiat că la data de 22.09.2021 pîrîta a recepționat pretenția cu propunerea de a restitui benevol cheltuielile pentru serviciile expertului în mărime de 500 lei, care a rămas ignorată.

8. Așadar, prin cererea de chemare în judecată depusă și cererea de concretizare depusă ulterior (f.d. 44), a solicitat reclamantul *****: încasarea de la pîrît a datoriei în mărime de 500 lei, precum și cheltuieli de judecată, din care 270 lei cu titlu de taxă de stat, 500 lei cu titlu de asistență juridică și 500 lei cu titlu de servicii ale executorului judecătoresc.

<u>Acțiunea reconvențională :</u>

9. Pe parcursul examinării cauzei, ***** a depus o acțiune reconvențională către ***** cu privire la obligarea înlocuirii produsului, încasarea penalității și încasarea prejudiciului moral (f.d.38-39).

10. În motivarea acesteia a indicat că la data de 11.12.2020 a cumpărat de la magazinul H2O a ***** mobilier și accesorii pentru baie.Deși mobila a fost instalată în luna aprilie, în luna mai 2021 a constatat că mobila procurată a început să se denatureze prin dezlipirea fațadelor.

11. A relevat că după multiple solicitări verbale, la data de 11.06.2021 a formulat o cerere scrisă către agentul economic cu solicitarea de remediere. Drept răspuns a primit în luna iulie 2021 concluzia expertului din data de 07.07.2021, potrivit căreia defectele depistate se datorează exploatării neconforme.

12. A menționat că reparația în baie a fost efectuată astfel încît mobilierul cumpărat de la ***** să încapă în dimensiunile special pregătite, iar orice alt mobilier nu corespunde cerințelor consumatorului.

13. A notat că nu reprezintă o expertiză tehnică concluzia expertului din 07.07.2021, făcută de un terț independent, abilitat în conformitate cu legea și

consideră abaterea agentului economic de la prevederile art.18 alin.(3) din Legea privind protecția consumatorilor nr.105-XV din 13.03.2003.

14. A declarat că a depus cererea sa la data de 11.06.2021, iar presupusa expertiză a fost efectuată la data de 07.07.2021, adică cu depășirea evidentă a termenului de 14 zile calendaristice, care s-au scurs la data de 25.06.2021.

15. Iar cu trimitere la prevederile art.32 alin.(1) din Legea privind protecția consumatorilor nr.105/2003, a afirmat că prețul produsului neconform constituie suma de 3 870,30 lei, numărul de zile scurs din 26.06.2021 pînă la 16.03.2022 este 264 zile. Calculul penalitate: 3870,3/100 x 264 = 10 216,8 lei, dar care depășește plafonul stabilit la art.32 alin.(1) din lege, astfel suma penalității va constitui 3 870,30 lei.

16. A evidențiat că în rezultatul multiplelor conflicte cu *****, apărute în legătură cu mobilierul achiziționat simte un profund discomfort, deoarece a avut ferma încredere că agentul economic e de bună - credință.

17. A remarcat că suma de 10 000 lei reprezintă o satisfacție echitabilă în raport cu un comerciant de rea-credință, care intimidează consumatorii onești.

18. Astfel, prin acțiunea reconvențională depusă a solicitat ***** :

19. - obligarea înlocuirii produsului neconform Dulap Montana alb sub lavoar Allegro 600 cu un produs identic, dar conform ;

20. - încasarea penalității în sumă de 3 870,30 lei ;

21. - încasarea prejudiciului moral, în sumă de 10 000 lei.

22. **În şedinţa de judecată**, reprezentantul *****, avocatul Veceaslav Jarovlea a solicitat admiterea integrală a cererii de chemare în judecată, potrivit motivelor de fapt şi de drept enunţate. În același timp a pledat pentru respingerea acțiunii reconvenționale.

23. **În şedinţa de judecată**, reprezentantul *****, avocatul Josan Dumitru a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată inițiale, potrivit motivelor invocate în referința depusă și admiterea acțiunii reconvenționale.

APRECIEREA INSTANŢEI DE JUDECATĂ:

24. Audiind părțile, studiind materialele cauzei, analizînd circumstanţele de fapt şi de drept pe care au fost înaintate pretenţiile sale, instanţa de judecată conchide că atît acțiunea inițială, cît și cea reconvențională urmează a fi respinse, iar în sensul acestei concluzii relevă:

25. Conform art.20 al Constituţiei orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime.

26. În corespundere cu prevederile art.5 alin.(1) Cod de Procedură Civilă orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în

modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

27. Iar art.166 alin.(1) acelaşi cod indică expres că oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.

28. Potrivit art.239 Cod de Procedură Civilă hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

29. Articolul 241 alin.(1) Cod de Procedură Civilă prevede expres că instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în numele legii. Hotărîrea judecătorească trebuie să corespundă tuturor normele de drept, să fie clară, înţeleasă de părţile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecţiile formulate de reclamant şi pîrît (Principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84) 5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcţionării justiţiei, adoptate de Comitetul Miniştrilor al Consiliului Europei la 28.02.1984).

Referitor la acțiunea principală

30. Ţinînd cont de pretenţiile revendicate de reclamant în faţa instanţei şi circumstanţele atestate în cadrul şedinţelor de judecată, instanţa consideră că raportului juridic litigios dedus judecăţii îi sunt aplicabile prevederile Legii privind protecţia consumatorilor nr.105 din 13.03.2003 în redacţia care era în vigoare la data apariției raportului juridic litigios, anume la 24.02.20219.

31. Or, anume acest act normativ stabileşte cerinţele generale de protecţie a consumatorilor, de asigurare a cadrului necesar accesului neîngrădit la produse şi servicii, informării complete asupra caracteristicilor esenţiale ale acestora, apărării şi asigurării drepturilor şi intereselor legitime ale consumatorilor în cazul unor practici comerciale incorecte, participării acestora la fundamentarea şi luarea de decizii ce îi interesează în calitate de consumatori.

32. Consumatorul fiind orice persoană fizică ce intenţionează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau foloseşte produse, servicii pentru necesităţi nelegate de activitatea de întreprinzător sau profesională, astfel cum rezultă din art.1 al acestei legi.

33. Iar vînzător fiind orice persoană juridică sau fizică autorizată pentru activitate de întreprinzător, care desfăşoară activitate comercială în relaţiile cu consumatorii, potrivit art.1 al aceleiași legi.

34. Conform art.123 alin.(6) Cod de Procedură Civilă, faptele invocate de una din parţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

35. Astfel, ***** a menționat, iar reprezentantul ***** a confirmat în şedinţa de judecată că la data de 11.12.2020 a cumpărat de la ***** un dulap Montana alb sub lavoar Allegro 600 în sumă de 3870,30 lei și dulap oglindă Oslo alb structurat 600LR, în sumă de 1007,83 lei.

36. Pretinzînd că dulapul Montana alb sub lavoar Allegro 600 în sumă de 3870,30 lei are anumite defecte, la data de 11.06.2021 ***** a formulat o cerere scrisă către agentul economic cu solicitarea de remediere (f.d. 9-10).

37. Potrivit art.18^5 alin.(3) al Legii privind protecţia consumatorilor nr. 105-XV din 13.03.2003 dacă vînzătorul/prestatorul refuză să satisfacă reclamaţia consumatorului conform prevederilor art.18 alin.(2) şi art.18^1 alin.(1) pe motiv că neconformitatea a apărut din motive imputabile consumatorului şi acesta nu este de acord cu asemenea concluzie, vînzătorul/prestatorul este obligat să dovedească vina consumatorului în ceea ce priveşte deficienţele apărute la produsul vîndut, serviciul prestat prin expertiza tehnică efectuată de o terţă parte competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legea.

38. Refuzînd să satisfacă reclamaţia consumatorului conform prevederilor art.18 alin.(2) şi art.18^1 alin.(1), ***** a comandat efectuarea unei expertize la biroul de evaluare *****.

39. Astfel, potrivit concluziei expertului din 07.07.2021, efectuat de *****, expertul a ajuns la concluzia că defectele depistate pe dulapul de baie model Allegro nu se încadrează în lista defectelor apărute din cauza încălcării modurilor tehnologice de fabricare a mobilierului. Defectele constatate și anume: umflarea furnirului pe muchia de sus a plăcii din stînga lîngă perete pe lungime aproximativ 10 cm; umflarea furnirului pe muchia de jos din dreapta lîngă cadă la piciorul din față pe lungime aproximativ 5 cm - sunt caracteristici defectelor apărute în urma contractului nemijlocit cu apa timp îndelungat, precum și umidității sporite a suprafeței. Natura defectelor constatate tangențial indică o abatere de la recomandările producătorului pentru instalarea acestui tip de mobilier (f.d.11-22).

40. La fel, instanța reține că pentru efectuarea expertizei, ***** a suportat cheltuieli pentru plata serviciilor expertului în mărime de 500 lei, fapt pe care se probează prin ordinul de plată nr.3895 din 16.07.2021 și factura fiscală seria nr. EAA006272386 din 27.07.2021 (f.d. 23-24).

41. La data de 22.09.2021 ***** a recepționat pretenția ***** cu propunerea de a restitui benevol cheltuielile pentru serviciile expertului în mărime de 500 lei, dar aceasta a rămas fără răspuns (f.d.25-26).

42. Pretinzînd suportarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizei ***** a depus prezenta acțiune în instanța de judecată, iar verificînd temeinicia

acestor solicitări, instanța ajunge la concluzia că acestea urmează a fi respinse.

43. Or, la analiza prevederilor art.18^5 alin.(3) al Legii privind protecţia consumatorilor nr.105-XV din 13.03.2003 rezultă expres obligația vînzătorului/prestatorului de a dovedi vina consumatorului în ceea ce priveşte deficienţele apărute la produsul vîndut dacă primul refuză să satisfacă reclamaţia consumatorului conform prevederilor art.18 alin.(2) şi art.18^1 alin.(1).

44. Astfel odată fiind o obligație rezultată din lege, consumatorul nu poate fi impus la plata acestei sume de bani.

45. La fel, nu se regăsește un alt temei în Legea privind protecţia consumatorilor nr.105-XV din 13.03.2003, prin care să fie obligat consumatorul la plata cheltuielilor de expertiză.

46. Iar în ceea ce privește normele din Codul Civil, instanța reține că potrivit art.9 alin.(1) Cod Civil (în redacția din 01.03.2019) drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

47. La fel, conform art.9 alin. (2) lit.a) Cod Civil (în redacția din 01.03.2019) drepturile şi obligaţiile civile apar: din contracte şi din alte acte juridice.

48. Norma cuprinsă la art.776 Cod Civil (în redacția din 01.03.2019) prevede că obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

49. În corespundere cu prevederile art.775 alin.(1) Cod Civil (în redacția din 01.03.2019), debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

50. Astfel, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile.

51. Iar pentru apariția unui raport juridic care să-i ofere dreptul ***** de a pretinde de la ***** să ramburseze plata cheltuielilor de expertiză este necesară existența unui contract, fapt ilicit (delict) şi orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

52. La caz, ***** nu a probat faptul generator al obligației ***** de a suporta cheltuielile, obiect al acțiunii inițiale.

53. Iar toate actele, anexate de reclamant în susținerea pretențiilor sale nu dovedesc legalitatea și temeinicia solicitărilor sale, astfel încît instanţa de

judecată să ajungă la concluzia despre necesitatea de a încasa de la ***** a datoriei în mărime de 500 lei.

54. Iar simpla invocare a existenţei unei obligații nu este suficientă pentru a se dispune satisfacerea pretențiilor înaintate.

55. Or, potrivit art.118 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

56. Deci, era în sarcina reclamantului de a administra probe din care să rezulte cert temeiul apariției obligației pîrîtei, motivul pentru care instanța să ajungă la concluzia să-i impună să efectueze acțiunile pretinse.

57. Aşadar lipsa unor probe pertinente, concludente şi admisibile şi a înscrisurilor care să corespundă cerinţelor din normele juridice cuprinse în art. art.117 alin.(1) şi (2), art.121, art.130 alin.(3) Cod de Procedură Civilă, au determinat instanţa de a respinge cererea de chemare în judecată inițială.

58. Subsecvent, în conformitate cu art.82 din Codul de Procedură Civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecată.

59. În temeiul art. 94 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

60. Ținînd cont de faptul că acțiunea inițială a fost respinsă, instanţa de judecată va dispune respingerea cererii înaintate de reclamant privind compensarea cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat, în mărime de 270 lei; 500 lei cu titlu de asistență juridică și 500 lei cu titlu de servicii ale executorului judecătoresc.

Referitor la acțiunea reconvențională

61. În şedinţa de judecată de către ***** a fost înaintată o acțiune reconvențională privind obligarea înlocuirii produsului, încasarea penalității și încasarea prejudiciului moral.

62. În special pretinde ***** că produsul dulap Montana alb sub lavoar Allegro 600 procurat de la ***** este unul neconform și urmează a fi înlocui cu unul identic, dar conform.

63. Raportînd această solicitare la prevederile Legii privind protecţia consumatorilor nr.105-XV din 13.03.2003, dar și prevederile Codului Civil,

instanța de judecată constată că nu există temei legal pentru admiterea acestor revedândicări.

64. Or, în speță ***** a demonstrat vina consumatorului în ceea ce priveşte deficienţele apărute la produsul vîndut, iar altă normă pentru a satisface pretenția consumatorului nu există.

65. Urmează a fi respins motivul invocat de ***** că expertiza efectuată de ***** nu reprezintă o expertiză tehnică și concluzia expertului din 07.07.2021 nu e făcută de un terț independent, abilitat în conformitate cu legea.

66. Aceasta deoarece Legea privind protecția consumatorilor nr.105/2003 nu prevede anumite condiții referitoare la desfășurarea expertizei, iar consumatorul în caz de dezacord cu rezultatele expertizei nu era lipsit de dreptul de a întocmi o altă expertiză care să demonstreze neconformitatea produsului.

67. În acest sens se reține că potrivit prevederilor art.27 alin.(1) Cod de procedură civilă, participanţii la proces au posibilitatea de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

68. Concomitent, potrivit art.148 alin.(1) Cod de procedură civilă instanţa dispune efectuarea unei expertize, doar la cererea părţii sau a unui alt participant la proces.

69. Asemenea cereri în adresa instanței nu au parvenit, prin urmare instanța a fost nevoită să adopte hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de *****, așa cum o impun rigorile art.240 alin.(1) Cod de Procedură Civilă.

70. Alte probe, în sensul prevăzut de art.117 alin.(1) Cod de Procedură Civilă precum că bunul procurat este neconform din motive imputabile *****, instanței de judecată nu i-au fost prezentate.

71. Or, necesitatea existenţei instituţiei de probare din partea consumatorului este argumentată prin aceea că prin expertiză s-a demonstrat lipsa vinei vînzătorului în apariția defectelor invocate.

72. Mai mult ca atît, instanţa de judecată nu este în drept să admită sau respectiv să respingă acţiunea reieşind doar din explicaţiile părţilor, însă poate face acest lucru dacă a constatat faptele relevante cauzei prin activitatea de probare. Probaţiunea este activitatea exclusivă a părţilor, de convingere a instanţei de veridicitatea propriilor afirmaţii.

73. La caz, contrar prevederilor art.118 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, potrivit căruia fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, ***** nu a îndeplinit această obligație.

74. Prin urmare, instanța concluzionează că deficiențele reclamate nu constituie vicii pentru a angaja răspunderea vânzătorului. Așadar, se apreciază ca fiind neîntemeiată şi pasibilă de respins cerinţa privind obligarea înlocuirii produsului cu un produs identic, dar conform.

75. Subsidiar, sunt apreciate ca neîntemeiate şi cerinţele de încasare a penalității, a prejudiciului moral, din moment ce instanţa nu a constatat prezenţa temeiului de admitere a cerinţei de bază.

76. Mai ales că potrivit prevederilor art.2036 alin.(1) Cod Civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

77. Alin.(2) prevede că prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

78. Conform prevederilor art.2037 alin.(1) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate.

79. Alin.(2) prevede că caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

80. Iar potrivit alin.(3), la determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

81. În mod distinct, instanța pune în evidență faptul că scopul legal al acordării unei reparații a daunei morale este de a remedia, în valori rezonabile, stresul și inconvenientele real suportate și probate de reclamant și nu de a fi o sursă de îmbogățire fără justă cauză.

82. În circumstanţele expuse, la caz, în temeiul normelor enunţate, temei de a repara prejudiciul moral cauzat *****, instanța la fel nu a constatat.

83. În conformitate cu prevederile art.art.117-118, 121-122, 130, 236, 238-241, 362 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de ***** către ***** privind încasarea sumei și cererea privind compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiate.

Se respinge cererea înaintată de ***** către ***** privind obligarea înlocuirii produsului, încasarea penalității și încasarea prejudiciului moral, ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel în Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile din ziua pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecător **Roman PASCARI**